TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2006. gada 9. novembrī *

Lieta C-205/05

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2005. gada 14. aprīlī un Tiesā reģistrēts 2005. gada 11. maijā, tiesvedībā

Fabien Nemec

pret

Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši R. Šintgens [*R. Schintgen*] (referents), J. Makarčiks [*J. Makarczyk*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*],

* Tiesvedības valoda — franču.

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretāre K. Štranca-Slavičeka [*K. Sztranc-Sławiczek*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 23. martā,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Nemec* vārdā — M. Gamelons [*M. Gamelon*], advokāts,

— *Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est* vārdā — A. Šafs Kodonjē [*A. Schaf Codognet*] un F. Verra [*F. Verra*], *avocats*,

— Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un S. Berheota-Nunjesa [*C. Bergeot-Nunes*], pārstāvji,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā — Dž. Stratforde [*J. Stratford*], pārstāve,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — D. Martins [*D. Martin*], pārstāvis,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 27. aprīlī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, 15. pantu Padomes 1972. gada 21. marta Regulā (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71, kas grozīta un papildināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV L 28, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Regula Nr. 1408/71" un "Regula Nr. 574/72"), Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.), kā arī EKL 39. pantu.

2 Šis lūgums tika izteikts tiesvedībā starp Nemeku [*Nemec*] un *Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est* (Ziemeļaustrumu reģiona slimokase, turpmāk tekstā — "*CRAM*") sakarā ar *CRAM* atteikumu ņemt vērā Nemeka saņemto algu nodarbinātības laikā Beļģijā, lai aprēķinātu pabalstu, kas ir paredzēts priekšlaicīgas nodarbinātības pārtraukšanas gadījumā azbesta iedarbībai pakļautiem darba ņēmējiem (turpmāk tekstā — "*ACAATA*").

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

Regula Nr. 1408/71

3 Regulas Nr. 1408/71 1. pantā ir noteikts:

"Šajā regulā:

[..]

t) "pabalsti un pensijas" nozīmē visus pabalstus un pensijas, to skaitā visus to sastāvā ietilpstošus elementus, kas maksājami no sabiedriskiem līdzekļiem, revalorizācijas pieaugumus un papildu pabalstus, ievērojot III sadaļu, kā arī kopsummas pabalstus, ko var maksāt pensiju vietā, un maksājumus, kas veikti, atlīdzinot ieguldījumus;

[..]."

4 Regulas Nr. 1408/71 3. panta 1. punktā, kura nosaukums ir "Vienlīdzīga attieksme", ir noteikts:

"Ievērojot šīs regulas īpašos noteikumus, uz personām, kas dzīvo kādā dalībvalstī [un uz kurām] attiecas šī regula, attiecas tie paši pienākumi un tie paši pabalsti saskaņā ar jebkuras dalībvalsts tiesību aktiem, kā uz šīs valsts pilsoņiem."

5 Minētās regulas 4. panta 1. punktā ir definēts tās materiālais piemērošanas apjoms šādi:

"Šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālā nodrošinājuma jomas:

a) slimības un maternitātes pabalsti;

b) invaliditātes pabalsti, to skaitā pabalsti, kuru uzdevums ir saglabāt vai uzlabot pelnītspēju;

c) vecuma pabalsti;

d) pabalsti apgādnieka zaudējuma gadījumā;

e) pabalsti attiecībā uz nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām;

f) apbedīšanas pabalsti;

g) bezdarbnieka pabalsti;

h) ģimenes pabalsti."

6 Tā paša 4. panta 2. punktā ir noteikts, ka šo regulu "piemēro visām vispārīgajām un īpašajām sociālā nodrošinājuma sistēmām, kuras var būt gan uz iemaksām balstītas, gan uz iemaksām nebalstītas sistēmas [..]".

7 Regulas III sadaļas 4. nodaļas, kurā izklāstīti noteikumi par nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām, 58. panta ar nosaukumu "Naudas pabalstu aprēķināšana" 1. punktā ir noteikts:

"Ja dalībvalsts tiesību aktos noteikts, ka naudas pabalstus aprēķina, ņemot vērā vidējos ienākumus, šīs valsts kompetentā institūcija šādus vidējos ienākumus nosaka, ņemot vērā tikai un vienīgi ienākumus, ko attiecīgā persona faktiski saņēmusi laika posmos, kuri pabeigti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem."

Regula Nr. 574/72

8 Regulas Nr. 574/72 15. pantā ir paredzēti "vispārīgi noteikumi par apdrošināšanas laikposmu summēšanu".

Regula Nr. 883/2004

9 Regulas Nr. 883/2004 87. panta 1. punktā ir noteikts, ka "nekādas tiesības saskaņā ar šo regulu nav iegūstamas par laika posmu pirms tās piemērošanas dienas".

10 Tās pašas regulas 90. panta 1. punktā ir noteikts, ka "Regulu [..] Nr. 1408/71 atceļ no šās regulas piemērošanas dienas".

11 Regulas Nr. 883/2004 91. pantā ir noteikts:

"Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas."

Valsts tiesiskais regulējums

12 1998. gada 23. decembra Likums Nr. 98-1194 par sociālā nodrošinājuma finansēšanu 1999. gadā (*Loi de financement de la sécurité sociale pour 1999, JORF*, 1998. gada 27. decembris, 19646. lpp.), kas grozīts ar 1999. gada 29. decembra Likumu Nr. 99-1140 par sociālā nodrošinājuma finansēšanu 2000. gadā (*Loi de financement de la sécurité sociale pour 2000, JORF*, 1999. gada 30. decembris, 19706. lpp., turpmāk tekstā — "Likums Nr. 98-1194"), paredzēja īpašus noteikumus par nodarbinātības priekšlaicīgu pārtraukšanu azbesta iedarbībai pakļautu darbinieku un bijušo darbinieku gadījumā. Likuma Nr. 98-1194 41. pantā ir noteikts:

"I. Pabalsts par priekšlaicīgu nodarbinātības pārtraukšanu tiek izmaksāts azbestu saturošu izstrādājumu ražotņu, azbesta ugunsdrošības un siltumizolācijas materiālu ražotņu vai kuģu būves un remonta darbiniekiem vai bijušajiem darbiniekiem, ja tie izbeidz profesionālo darbību un izpilda šādus nosacījumus:

1) strādā vai ir strādājuši kādā no uzņēmumiem, kas minēti iepriekš un kas ir iekļauti Nodarbinātības, Sociālā nodrošinājuma un Budžeta ministriju ar rīkojumu izveidotajā sarakstā, laikā, kad tajos ražoja vai apstrādāja azbestu vai azbestu saturošus materiālus;

2) ir sasnieguši noteiktu vecumu, kas var mainīties atkarībā no nostrādātā laika kādā no 1) apakšpunktā minētajiem uzņēmumiem, taču nav mazāks par piecdesmit gadiem.

[..]

Tiesības uz priekšlaicīgas nodarbinātības pārtraukšanas pabalstu no piecdesmit gadu vecuma ir arī darbiniekiem vai bijušajiem darbiniekiem, kuriem saskaņā ar vispārējo kārtību ir atzīta azbesta izraisīta arodslimība, kas ir iekļauta Nodarbinātības un Sociālā nodrošinājuma ministriju ar rīkojumu izveidotajā sarakstā.

Pabalstu par priekšlaicīgu nodarbinātības pārtraukšanu nevar saņemt vienlaicīgi ne ar kādu no ienākumiem, ne pabalstiem, kas minēti Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 131-2. pantā, ne ar vecuma pabalstu, ne ar invaliditātes pabalstu, ne ar pensiju priekšlaicīgas pensionēšanās gadījumā vai priekšlaicīgas nodarbinātības pārtraukšanas gadījumā, ievērojot nākošās daļas noteikumus.

Diferenciālu pabalstu var izmaksāt papildus invaliditātes pensijai vai no mirušā dzīvesbiedra mantotajai pensijai, vai vecuma pabalstiem, ko paredz īpašs režīms, kas ir reglamentēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VII grāmatas 1. sadaļas 1. nodaļā, ievērojot pabalsta ierobežojumus, kas aprēķināti saskaņā ar šī panta nosacījumiem.

II. Pabalsta summu aprēķina saskaņā ar pabalsta saņēmēja pēdējo 12 nodarbinātības mēnešu atjaunotu vidējo bruto mēnešalgu, neņemot vērā noteiktus nodarbinātības periodus, kuros dekrētā paredzētos gadījumos izmaksāts mazāks atalgojums. Šo summu revalorizē tāpat kā pabalstus, kas piešķirti saskaņā ar Darba kodeksa L. 322-4. panta otro daļu.

[..]

Pabalsts netiek vairs izmaksāts, kad tā saņēmējs izpilda nosacījumus, lai saņemtu pilna apmēra vecuma pensiju, kā tā ir noteikta Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 351-1. un L. 351-8. pantā.

[..]"

13 2. pantā 1999. gada 29. marta Dekrētā Nr. 99-247 par priekšlaicīgas nodarbinātības pārtraukšanas pabalstu, kas paredzēts Likuma par sociālā nodrošinājuma finansēšanu 1999. gadā 41. pantā (*JORF*, 1999. gada 31. marts, 4471. lpp.), ir noteikts:

"References alga, kas izmantota par pamatu, lai aprēķinātu pabalstu, tiek noteikta saskaņā ar Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 242-1. pantā minēto atalgojumu, ko ieinteresētā persona ir saņēmusi nodarbinātības pēdējos divpadsmit mēnešus. Šis atalgojums, kas vajadzības gadījumā ir revalorizēts, saskaņā ar Sociālā nodrošinājuma kodeksa R. 351-29-2. pantā minētajiem noteikumiem tiek ņemts vērā līdz divkāršam maksimālajam apjomam, kas minēts tā paša kodeksa L. 241-3. pantā pabalsta piešķiršanas datumā spēkā esošajā redakcijā. References alga ir vienāda ar šādi noteiktu vidējo mēnešalgu.

Pabalsta ikmēneša maksājums ir 65 % no iepriekšējā daļā noteiktās references algas, ievērojot Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 241-3. pantā noteikto maksimālā apjoma ierobežojumu, un šis maksājums attiecībā uz to algas daļu, kuras apmērs ir robežās no viena maksimālā apjoma ierobežojuma līdz divkāršam maksimālā apjoma ierobežojumam, tiek palielināts par 50 % no references algas.

Pabalsta minimālā summa nevar būt mazāka par minimālo apdrošināšanas pabalstu, kas ir noteikts Darba kodeksa L. 351-3. pantā. Taču šādā veidā piešķirts pabalsts nevar pārsniegt 85 % no references algas."

14 Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 242-1. pantā ir noteikts:

"Sociālās apdrošināšanas, ar darbu saistītu nelaimes gadījumu un ģimenes pabalstu iemaksu aprēķināšanai par atalgojumu uzskata visas summas, kas darbiniekiem ir samaksātas kā atlīdzība vai saistībā ar darbu, jo īpaši alga vai darba samaksa, apmaksāta atvaļinājuma atlīdzība, summas, kas atskaitītas par darbinieka iemaksām, pabalsti, prēmijas un visi citi ienākumi naudā, ienākumi natūrā, kā arī summas, kas saņemtas tieši vai no trešām personām kā dzeramnauda. [..]

[..]"

15 1999. gada 9. jūnija Apkārtraksts Nr. DSS/4B/99/332 par azbesta iedarbībai pakļauto darbinieku nodarbinātības pārtraukšanas noteikuma īstenošanu precizē pabalsta, ko reģionālās slimokases izveidojušas azbesta iedarbībai pakļautajiem darbiniekiem, piešķiršanas, aprēķināšanas un izmaksāšanas noteikumus. Šajā apkārtrakstā it īpaši ir noteikts, ka attiecībā uz šī pabalsta aprēķināšanas metodi un nodarbinātības laiku ārvalstīs "var izveidoties dažādi gadījumi. Gadījumos, kad no algas ir ieturētas sociālās apdrošināšanas iemaksas saskaņā ar Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 242-1. pantu, šī alga tiek ņemta vērā attiecībā uz visu tās izmaksāšanas periodu. Citos gadījumos vērā ņem algu, kas saņemta par pēdējo algota darba gadu Francijā."

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

16 Nemeks, 1954. gadā dzimis Francijas pilsonis un Francijas rezidents, vairākus gadus strādāja šajā dalībvalstī dibinātā uzņēmumā. Netiek apstrīdēts, ka darbā viņš bija pakļauts azbesta iedarbībai.

17 Pēc tam, kad viņš 1994. gadā tika atlaists sakarā ar darba devēja pilnīgu darbības pārtraukšanu Francijā, viņš tajā pašā gadā atrada darbu kādā uzņēmumā Beļģijā, kas atradās aptuveni desmit kilometru attālumā no viņa dzīvesvietas. Nodarbinātības laikā Beļģijā Nemeks turpināja dzīvot Francijā, kur maksāja arī nodokļus.

18 1995. gadā kompetentā Francijas iestāde atzina, ka Nemeks ir guvis arodslimību sakarā ar azbesta iedarbību.

19 Pēc Nemeka lūguma 2004. gada martā *CRAM* tā paša gada maijā informēja viņu par lēmumu piešķirt *ACAATA* pabalstu. Saskaņā ar spēkā esošo valsts tiesisko regulējumu šī pabalsta summa tika aprēķināta pēc prasītāja vidējās algas, ko viņš pēdējos divpadsmit nodarbinātības mēnešus saņēmis Francijā.

20 Ieinteresētā persona šo lēmumu apstrīdēja *CRAM* samierināšanas komisijā, apgalvojot, ka tā *CRAM* nav ņēmusi vērā pēdējo algu, kas saņemta Beļģijā un kas ir bijusi lielāka nekā *ACAATA* pabalsta aprēķinos izmantotā.

21 Samierināšanas komisija noraidīja šo prasību, un šis noraidījuma lēmums tika pamatots ar Apkārtrakstu Nr. DSS/4B/99/332.

22 Šajos apstākļos Nemeks vērsās *Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy* [Longvī Sociālā nodrošinājuma lietu tiesa], kas nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu::

"Vai, atteikdamās ņemt vērā Nemeka Beļģijā saņemto algu, aprēķinot azbesta iedarbībai pakļauto darbinieku pabalsta apmēru, kas viņam piešķirts saskaņā ar 1998. gada 23. decembra Likuma Nr. 98-1194 41. pantu, pamatojoties uz 2. panta noteikumiem 1999. gada 29. marta Dekrētā par Likuma Nr. 99-247 piemērošanu un uz 1999. gada 9. jūnija Apkārtrakstu DSS/4B/99 Nr. 332, jo no šīs algas netika atskaitītas iemaksas saskaņā ar Francijas Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 242-1. pantu, *CRAM* pieņēma ieinteresētajai personai nelabvēlīgu lēmumu, kas ir uzskatāms par šķērsli pārvietošanās brīvībai saskaņā ar EKL 39. pantu, Regulas [..] Nr. 883/2004 pārkāpumu vai Regulas [..] Nr. 574/72 15. panta pārkāpumu?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

23 Francijas valdība apgalvo, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams, jo iesniedzējtiesa nav pietiekami precīzi norādījusi faktiskos apstākļus un atbilstošo tiesisko regulējumu, uz ko attiecas uzdotais jautājums.

24 Lēmums par prejudiciālā jautājuma uzdošanu nedod iespēju noteikt, vai Nemeks ir bijis pakļauts azbesta iedarbībai, veicot profesionālo darbību citās dalībvalstīs, izņemot Francijas Republiku, un tajā ir nepilnīgas un netiešas atsauces uz

atbilstošajām valsts tiesību normām. Francijas valdība turklāt apgalvo, ka valsts tiesa nav skaidri norādījusi ne iemeslus, kas tai likuši lūgt tās lēmumā minēto dažādo Kopienu tiesību noteikumu interpretāciju, ne arī saikni, ko tā noteikusi starp šīm normām un pamata prāvā piemērojamajām valsts tiesību normām.

25 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja valsts tiesai rodas nepieciešamība lūgt Kopienu tiesību interpretāciju, tai jānorāda faktiskie apstākļi un atbilstošais tiesiskais regulējums, kurā ietilpst tās uzdotais jautājums, vai vismaz jāpaskaidro faktiskie pieņēmumi, uz kuriem balstās minētais jautājums (skat. it īpaši 1993. gada 26. janvāra spriedumu apvienotajās lietās no C-320/90 līdz C-322/90 *Telemarsicabruzzo* u.c., *Recueil*, I-393. lpp., 6. punkts; 1998. gada 8. jūlija rīkojumu lietā C-9/98 *Agostini*, *Recueil*, I-4261. lpp., 4. punkts; 2004. gada 9. septembra spriedumu lietā C-72/03 *Carbonati Apuani*, Krājums, I-8027. lpp., 10. punkts, un 2006. gada 23. marta spriedumu lietā C-237/04 *Enirisorse*, Krājums, I-2843. lpp., 17. punkts).

26 Tāpat Tiesa ir nospriedusi, ka valsts tiesai ir jāsniedz aptuvens skaidrojums par to, kāpēc tā izvēlējusies konkrētās Kopienu tiesību normas, kurām lūdz sniegt interpretāciju, un par saikni, kāda pēc tiesas uzskatiem ir starp šīm normām un prāvā piemērojamām valsts tiesību normām (2000. gada 28. jūnija rīkojums lietā C-116/00 *Laguillaumie*, *Recueil*, I-4979. lpp., 16. punkts; iepriekš minētie spriedumi lietā *Carbonati Apuani*, 11. punkts, un lietā *Enirisorse*, 21. punkts).

27 Šajā gadījumā jāatzīst, ka Tiesas rīcībā ir pietiekama informācija, kas ļauj tai sniegt iesniedzējtiesai lietderīgu atbildi.

28 Pirmkārt, lēmums par prejudiciālā jautājuma uzdošanu lakoniski, taču precīzi norāda pamata prāvas faktus un atbilstošās valsts tiesību normas. No tā izriet, ka minētā prāva tika ierosināta sakarā ar lūgumu piešķirt atbilstoši Francijas tiesību aktiem pabalstu, ko ieinteresētajai personai ir tiesības saņemt un kura neapstrīdami izpilda tā saņemšanas nosacījumus. Otrkārt, lēmumā par prejudiciālā jautājuma uzdošanu ir paskaidrota to Kopienu tiesību normu izvēle, kuru interpretāciju lūdz valsts tiesa, kā arī saikne starp šīm normām un minētajai prāvai piemērojamajām valsts tiesību normām.

29 Šādos apstākļos Francijas valdības argumentācija nav atbalstāma, tādējādi lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālo jautājumu

30 Iesniedzējtiesa jautājumu būtībā uzdod par to, vai lēmums *ACAATA* aprēķinā neņemt vērā Nemeka Beļģijā saņemto algu, ir Regulas Nr. 883/2004 pārkāpums.

31 Saskaņā ar šīs regulas 91. pantu tā stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, bet to piemēro no īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas.

32 Tā kā līdz šim vēl nav pieņemta Regulas Nr. 883/2004 īstenošanas regula, joprojām ir piemērojami Regulas Nr. 1408/71 noteikumi.

33 Tādēļ valsts tiesas uzdotais jautājums ir jāizskata, ievērojot šo pēdējo regulu.

34 Kā to jau norādījuši lietas dalībnieki pamata prāvā, Francijas valdība un Eiropas Kopienu Komisija, tāds pabalsts kā *ACAATA*, kas tiek piešķirts bijušajiem darba ņēmējiem, kuri ir tikuši pakļauti azbesta iedarbībai un kuri atbilst valsts tiesiskajā regulējumā noteiktajiem nosacījumiem, neveicot individuālu novērtējumu par šo darba ņēmēju personiskajām vajadzībām, ir uzskatāms par sociālā nodrošinājuma pabalstu, kas ir minēts Regulas Nr. 1408/71 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā — noteikumā, kas paredz pabalstus ar darbu saistītos nelaimes gadījumos un arodslimību gadījumā.

35 Runājot par pamata prāvas priekšmetu, proti, aprēķināšanas metodi *ACAATA* pabalstam, kas tiek noteikts pēc saņēmēja atalgojuma, *CRAM*, Francijas valdība un Apvienotās Karalistes valdība uzskata, ka atteikums ņemt vērā algu, kas saņemta ārvalstīs un par kuru nav veiktas sociālās apdrošināšanas iemaksas saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras kompetentā iestāde ir atbildīga par šāda pabalsta piešķiršanu, ir saderīgs ar Regulas Nr. 1408/71 58. pantu.

36 Tiesa sakarā ar normu, kas būtībā ir formulēta identiski minētajam 58. pantam, ir lēmusi, ka tāda veida norma nosaka ne tikai piemērojamos tiesību aktus attiecībā uz vidējās algas izmaksas laikposmu noteikšanu, bet tās mērķis ir noteikt arī atalgojumu, kas kompetentajai iestādei ir jāņem vērā, lai aprēķinātu vidējo algu par noteiktu periodu, kas atbilstoši piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir pamats naudas pabalstu aprēķināšanā (šajā sakarā skat. 1979. gada 11. jūlija spriedumu lietā 268/78 *Pennartz*, *Recueil*, 2411. lpp., 8. un 9. punkts).

37 Taču ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1408/71 58. pants tāpat kā visas šīs regulas normas ir jāinterpretē saskaņā ar EKL 42. pantu (šajā sakarā skat. 1994. gada 9. augusta spriedumu lietā C-406/93 *Reichling, Recueil*, I-4061. lpp., 21. punkts, un 1996. gada 12. septembra spriedumu lietā C-251/94 *Lafuente Nieto, Recueil*, I-4187. lpp., 33. un 38. punkts).

38 Šīs pēdējās normas mērķis, kas paredz veicināt darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, ietver arī to, ka migrējošiem darba ņēmējiem nevajadzētu nedz zaudēt tiesības uz sociālā nodrošinājuma pabalstiem, nedz saņemt samazinātas šo pabalstu summas tā fakta dēļ, ka tie ir izmantojuši EK līgumā paredzētās tiesības brīvi pārvietoties (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Reichling*, 24. punkts, un lietā *Lafuente Nieto*, 33. un 38. punkts, kā arī 1997. gada 9. oktobra spriedumu apvienotajās lietās no C-31/96 līdz C-33/96 *Naranjo Arjona* u.c., *Recueil*, I-5501. lpp., 20. punkts, un 1998. gada 17. decembra spriedumu lietā C-153/97 *Grajera Rodríguez, Recueil*, I-8645. lpp., 17. punkts).

39 Netiek apstrīdēts, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamata lietā var būt nelabvēlīgāks migrējošiem darba ņēmējiem salīdzinājumā ar darba ņēmējiem, kas ir strādājuši tikai vienā dalībvalstī.

40 Piemērojot šādu tiesisko regulējumu, tādam migrējošam darba ņēmējam kā Nemekam tika piemērota *ACAATA* aprēķināšanas metode, kas balstīta uz algu, kura saņemta pirms vairāk nekā 10 gadiem, un šī fakta dēļ tam nav nekāda sakara ar ieinteresētās personas faktisko stāvokli, lai gan viņa kolēģiem, kas turpinājuši strādāt Francijā, vērā tiek ņemta pēdējā alga. Līdz ar to tādam darba ņēmējam tiek izmaksāta mazāka pabalsta summa, nekā viņš saņemtu, ja nebūtu izmantojis savas tiesības brīvi pārvietoties.

41 Pienākums neradīt nelabvēlīgākus apstākļus migrējošiem darba ņēmējiem, kuri ir izmantojuši savas tiesības brīvi pārvietoties, nenozīmē to, ka Regulas Nr. 1408/71 58. panta 1. punkts tiktāl, ciktāl tas naudas pabalstu aprēķināšanai nepieļauj ņemt vērā citā dalībvalstī saņemtu algu, būtu jāuzskata par pretēju EKL 42. pantā noteiktajam mērķim. Šāds pienākums nozīmē tikai to, ka šiem pabalstiem migrējošiem darba ņēmējiem būtu jābūt tādiem pašiem, ja tie nebūtu izmantojuši savas tiesības brīvi pārvietoties (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Lafuente Nieto*, 39. punkts, apvienotajās lietās *Naranjo Arjona* u.c., 21. punkts, un lietā *Grajera Rodríguez*, 18. punkts).

42 Tādēļ tādā situācijā, kāda tiek izskatīta pamata prāvā, pat ja saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 58. panta 1. punkta noteikumiem vērā tiek ņemta tikai tā alga, kas ir saņemta tajā dalībvalstī, kurā atrodas kompetentā iestāde, šīs algas summu vajag atjaunot un revalorizēt, lai tā atbilstu tai algai, ko ieinteresētā persona saprātīgi būtu varējusi saņemt, ņemot vērā tās profesionālās karjeras izaugsmi, ja tā būtu turpinājusi strādāt attiecīgajā dalībvalstī (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Lafuente Nieto*, 40. punkts, apvienotajās lietās *Naranjo Arjona* u.c., 22. punkts, un lietā *Grajera Rodríguez*, 19. punkts).

43 Līdz ar to uz uzdoto jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka Regulas Nr. 1408/71 58. panta 1. punkts, interpretējot to saskaņā ar EKL 42. pantā noteikto mērķi, paredz, ka tādā situācijā kā pamata lietā "vidējā alga" pirmās normas izpratnē ir jāaprēķina, ievērojot algu, ko ieinteresētā persona būtu varējusi saprātīgi saņemt, ņemot vērā tās profesionālās karjeras izaugsmi, ja tā būtu turpinājusi strādāt tajā dalībvalstī, kurā atrodas kompetentā iestāde.

Par tiesāšanās izdevumiem

44 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi,

kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

58. panta 1. punkts Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas ir grozīta un atjaunota ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, interpretējot to saskaņā ar EKL 42. pantā noteikto mērķi, paredz, ka tādā situācijā kā pamata lietā "vidējā alga" pirmās normas izpratnē ir jāaprēķina, ievērojot algu, ko ieinteresētā persona būtu varējusi saprātīgi saņemt, ņemot vērā tās profesionālās karjeras izaugsmi, ja tā būtu turpinājusi strādāt tajā dalībvalstī, kurā atrodas kompetentā iestāde.

[Paraksti]